

EL RAVE
Tambors de guerra (V-55m)
Primera:
O. Medel i J. Vidal (setembre de 2006)
Material:
12 cintes i els estreps

El Rave és un d'aquells antulls estrambòtics que ens acostuma a regalar la geologia de Montserrat. De modesta alçada i cim ínfim, l'atracció d'ascendir-lo es torna una rebequeria irresistible. Així, el dia que ens decidim a pujar-hi ho em de fer amb prou temps per poder gaudir del subtil plaer del cim, envoltat de la verdor de Bellavista i la quietud dels seus petris companys. La via "Tambors de Guerra", és un senzill itinerari de dos llargs, completament equipat que ens serveix per arribar al vèrtex d'aquest singular tubercle invertit.

Cal dir que tot i no ser una agulla de gaire alçada, el Rave o la Baldufa -com també és anomenada- compta amb un parell d'ascensions que cal considerar històriques (si més no de la història Montserratina). Una és la Normal, oberta l'any 1941 per Carme Romeu, Ernest Mallafré, Francesc Blasi i Josep Piqué, superant el desplom vessant oest per una bona fissura que els permeté usar la tècnica d'artificial de doble corda i fou tota una fita del moment. Altre, va ser la repetició d'aquest itinerari en solitari per en Josep Artigues, a la segona meitat de la dècada dels 40, que és pot considerar la primera escalada de dificultat auto-assegurant-se a Montserrat.

- Via: Tambors de Guerra
- Zona: Montserrat – La Plantació
- Dificultat: V/Ae (D+)
- Dificultat obligada V/Ae
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via totalment equipada amb parabolts
- Material: 12 cintes exprés i els estreps
- Orientació: Est
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de l'estació Superior de Sant Joan prenem el camí de Sant Jeroni. Al cap d'uns minuts de deixar enrere el Mirador del camí de Sant Jeroni Trobarem un corriol a mà esquerra que baixa cap als Pollegons (marques blanques i grogues) El prenem i comencem a perdre alçada fins que arribem al Mirador del Rave, on val la pena aturar-se a contemplar el Rave i la Campana, que ens queden just davant. Seguim pel corriol un parell de giragonses més i trobarem una fressa que surt del camí (fites) i que ens mena directament al coll entre la Campana i el Rave. Prenem un corriol pel vessant oest del Rave i voltem tot el monòlit fins arribar a l'altre vessant i al peu de via.

L1(IV+)

La primera tirada és senzilla tot i uns primers metres de roca un xic discreta. De seguida però la roca millora i esdevé excel·lent fins a la reunió, que es fa sota el desplom característic. La primera assegurança es troba una mica amunt. 15 metres.

L2 (V/Ae)

Sortim de la reunió en escaldada artificial per superar el sostre, que es fa en cinc passos. Quan el terreny es torna vertical sortim en lliure sobre roca ferma i cantelluda en una escalada força engrescadora que va perdent verticalitat fins que arribem al cim. Als darrers metres la roca es torna una mica discreta. 40 metres.

Descens:

Ràpel de 35 metres pel vessant oest des d'una instal·lació al cim amb molta solera.
Preveure cordino per reforçar-la.

El que més m'ha agradat:

- El plaer d'ascendir un dels monòlits més estranys del Serrat envoltat d'un entorn de primera categoria.
- Segona tirada prou interessant, amb un tram en lliure elegant i sobre roca de qualitat.